
πούνε μακάρι—άν είνε δυνατόν να μὴ συ-
χαροῦν ποτὲ γι' αὐτὸ—θαροῦ πως εἶνε ἕνας
μεγάλος ἐνδοξασμός.

Ἀποκαλοῦμε φρενοπολιτισμὸν τὸ σημερινόν.
Μὰ γιατί τόχα; Ἐγὼ θαροῦ πως καὶ ὁ χρε-
σινός καὶ ὁ παλαιός καὶ ὁ πολὺ-πολὺ περσμο-
νος πολιτισμός, ὅσο ἀνόμοιοι καὶ ἄν εἶνε με-
ταξύ τους, μένουσι πάντα ἰδιοί—ἀλλοτρίοι
ἀπ' αὐτοὺς ποτὲ περνοῦν—καὶ εἰμὶ βεβαί-
ως τὸ ἴδιο, ἴσως καὶ περισσύτερον, θὰ σπύ-
ναίε ὁ παλιός σας, ὁ προπάππος σας, ἂν
εἶδεναι μ' αὐτὰ τὰ... φράγματα, τὰ φρενο-
δομήματα νοσητῶν, μὲ τὰ ἀκαλαίσθητα φρά-
κα καὶ τὰ γελοιοποιήματα παλιῶν τῶν
ἀνθρώπων καὶ οἱ πῶ καὶ οἱ, τὸ ἴδιο θὰ γελοῦ-
σαν. ἂν εἶδεναι τοὺς σημερινούς τοὺς χοροὺς,
ποὺ τόσο θαυμαστοὶ ἀπελάσαν σὲ χορὸν, σὲ
οἰσθητικὴν, πῶς ἀκαλαίσθητα κατήντησαν.

Ὁ Βέβαια, κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ ἐπα-
νοήσῃ τὸ Τόσκαλεστον τοῦ σημερινοῦ καὶ οὐτε
μὰ εἶναι τὸν συγχρόνιστον τῶν ἐπὶ φρενῶν του,
μὰ νὰ εἶναι ποτὲ θύλῳ ἐνὸς καὶ πῶς εἶναι ὅτι,
ὅλα ὅσα ἐρχονται καινούργια, πρέπει νὰ τὰ
δεχόμεθα ὅσο μποροῦν καλοκάγαθα, μὲ τὴν
πεποίθησιν πως θὰ περάσουν ἔτσι ὅπως πε-
ρνοῦν πάντα καὶ ποτὲ εἰς τὴν ἑξῆς.

Ἄν ἐξελέγχετο ἡ κοινωνία τῶν Κυθίων
αὐτὸ πρέπει νὰ κινήσῃ βίῳ νὰ χαλάρωσται.
Κι' ἂν διακρίνεται ἡ κοινωνία μας αὐτὴ, θα-
ροῦ πως πῶς πολλοὶ αὐτὸς ἐξελεγχόμενος δια-
κρίνεται.

Αὐτοῖμα πραγματικῶς ἂν βλέπῃ ἀνθρώ-
πους νὰ θαροῦν πως δὲν εἶνε ἄλλο ἰδιαι-
τέρας ἐκτιμήσεως, αἱ ἀνθρώποι ποὺ δὲν μπο-
ροῦν νὰ σκέπτονται ὅπως γὰρ οἱ ποῦ... ἔ-
και μὴν τὸ ἀκριτόν τῆς νεότητος. Αὐτοῖ-
μα ἂν βλέπῃ ἀνθρώπους τέτοιους, νὰ μὴ
ἐξομῶν ἀπὸ ποτὲ πρὸς νὰ ἀντλήσῃ τὴν
ἐκτίμησιν τοῦ γι' ἑνὸς αἵματος.

Δὲν συγκατατίθηκε εἰς ἐπίπεδα ὑψηλότερα
ἡ Κυθηρικὴ οἰκογένεια; Γιατί μόνον τὰ
καὶ αὐτὴν, τὸ κορίτσι τῆς καὶ γιατί τὸ
θελεῖ περικοπὴν καὶ καλαίσθητα. Δὲν μπο-
ρεῖ νὰ εἶνε ἰδιαιτέρως ἐκτιμήσεως ἄξια ἡ οἰ-
κογένεια αὐτή, γιατί ἄρχισεν νὰ διακρίνεται
γιὰ τὸ μοντερνισμό της; Τὸ κορίτσι τοῦ Το-
ρίου μὲ τὸ λινδοφορεμάκι—ποὺ φαίνεται
πάντα μὲ καλὴ ἀπομίμηση, κινεῖται ὅπου
οἶμαι μὴ ξεσητεμένη—πιστεύετε τὸ, πως
δὲν εἶνε χειρότερη σὲ κάποιον αὐτὴ τὴν μητέ-
ρα τὴν ἡ γιὰ γὰρ ποτὲ ἦταν αὐτὴ τὸ πα-
λιό της καὶ ἴσως θρησκεία της τὸ κλισιὸν
μαντιλίδι. Κι' ἀκόμη πιστεύετε τὸ πως τὸ κο-
ρίτσι τὸ ξεσητεμένο μὲ τὸ περικοπὴν μοντέρ-
νο μόνον τὸν, μὲ τὴν ξεχωριστὴν τὴν χάρι,
τοὺς διαλεχτοὺς τὸν τρώσους καὶ τὴν γλυκειὰ τοῦ
καλοσύνης δὲν μπορεῖ ποτὲ νὰ εἶνε χειρότερη
ἀπὸ τὰ ἄλλα τὰ κορίτσια τοῦ χοροῦ, μὲ τὸ
λινὸ τοῦ μαζεμένου φουστάνικου, ποὺ σὲ κάποιον
ἀκρὴν σὲ χωρῆται, πλὴν σὲς θύρας ἡ ὅπου
ἤλπιε ἄλλοι, μποροῦν νὰ κἀνουν τὸ πῶς με-
γάλο τὸ κακό—ἀπλομένες μὲ τὴν ἀμαθείας
τῆς τῆ γλώσσα—κακολογώντας.

Ὡ! αὐτὸ ἄλλοι πρέπει ν' ἀντιθέτῃ τὴν
ἐκτίμησιν αὐτῆς. Ἀντίθετῃ τὴν μέσῃ τῆς
τῆς τοῦ καὶ ἀνθρώπων. Πέρα ἀπὸ καὶ πιστέ-
σει τὸ, πως καὶ τί μὲν ἀπλοστα μὲ
ἰδιοτροπία, καὶ ποτὲ εἶναι σημασία.

Μὴ νὰ! Πραγματικῶς οἱ οἰκογενεῖς Μπα-
ροῦν νὰ εἶνε σκέψεις τοῦ πραγματικῶς ὅλες
αὐτὲς ποὺ μὴ ἐκθέτῃ ὁ καλὸς κύριος; Θα-
ροῦ πως δὲν, γιατί ἂν ἦταν, θὰ μπόραγε πο-
τὲ νὰ διακρίνῃ τῆς πῶς διαλεχτῆς, τῆς πῶς
χαριτωμένης ἡμῶν αἰσῶν. Καὶ ποὺ δὲν ἀρε-
σῇ σ' ἑνὸς ἀνθρώπου ποτὲ δὲν μπορεῖ νὰ
τὸ διακρίνῃ. Δὲν εἶναι ἔτσι; Πῶς μπόρεσε,
λὸπόν, ὁ κ. Ἀρης καὶ διὰ τῆς δὲν εἶναι
ἄξια ἐκτίμησιν—τίπως μοντερνιστῶν,
δεσποινίδες μὲ μαλλὰκια δολοφονημένα—ἀπὸ
τὸ κορίτσι—τὴν ἰδεώδη δολοφόνος!—δεσπο-
νίδες μὲ διαλεχτῆς τουαλετίτσες, μὲ ξεχωρι-
στὰ στολίδια. Τοῦ κακοῦ ἀναγκασμοῦ μέσῃ
αὐτῆς ποὺ διακρίνουν οἱ οὐλοῦτες ἐπὶ τῆς
21—καὶ ἐπὶ τῆς τῆς, ὅς τὸ ὁμοιογενεῖς,
παλῶς.

Κεῖνες ποὺ διεκρίθησαν καὶ σεοδικοῦσαν
χαριτωμένα ἐπιθέματα δὲν ἔχουν παρὰ νὰ εὐ-
χαριστήσῃ τὸν καλὸ κύριον, μὰ ἡ ἄλλες;
Ὡ! αὐτὲς μποροῦν νὰ μένουσι ἡσυχῆς μὲ τὴν
ἐκτιμήσιν ποὺ κατέχουν τὴν ἰδιαιτέραν ἐκ-
τίμησιν τοῦ εὐγενικοῦ κυρίου.

Ζητῶν ἂν τὸν κύριον Ἀρη νὰ μὴ συγχο-
ρήσῃ ποὺ ἀντὶ τῆς τὸ παρόντος του, μὰ
τὸ κάνω γιὰ νὰ ὑπερασπίσω τὴν ἀξιοπρέπεια
τῶν κοριτσιῶν, γιὰ νὰ φωνάξω πως εἶναι ἄ-
ξιοι ἐκτίμησιν καὶ κείνοι ποὺ πέρασαν ἀπὸ
ταῖνοι καὶ αὐτοὶ ποὺ θὰ εἴδουν, ἐν ὅσῳ μέ-
νουσι ἀνθρώποι, ἐν ὅσῳ μποροῦν καὶ δημοιο-
γοῦν. Εἶναι πάντα ἡ συνέπεια τῆς δημοιο-
γίας ἡ ἐξέλιξις καὶ εἶναι πάντα ἄξιοι κατακρί-
σεως ὅσοι δὲν θέλουν ἢ δὲν μποροῦν νὰ δη-
μοιογραφῶν. Πρέπει νὰ εἶναι ἄξιοι τῆς ἐκ-
τίμησιν σας ὅσοι δὲν εἶναι ἐπαναστάται τῆς
ἐξέλιξεως αὐτῆς. Μὰ κείνοι ποὺ μποροῦν καὶ
εἶναι ἄξιοι—θὰ μοὶ πῆτε—εἶναι πάντα καλλί-
τεροι. Θέλω νὰ συμφωνήσω μαζί σας. Θὰ
ἦθελα πολλὴ νὰ τὸ πιστεύω αὐτὸ, μὰ δὲν
μπορῶ, γιατί... νὰ, μοὶ φαίνεται πως μαν-
τεύω ἕνα ἄφρονο παρόντος τοῦ κοριτσιῦ μὲ
τὰ μαγεῖα, τὰ πλοῦστα μαλλὰ ποῦ... τίμα,
τίμα μὲ τὸ πῶς τῆς φέρει τὸν καλὸν
στὴ γωνία τὸν τῆς μέρα κείνη καὶ ἔτσι μὲ
σαίνεται πως τὸ ἀκούει νὰ λέγῃ: «Ἄν μπο-
ραγα νῆκα καὶ γὰ ἕνα φανταστικὸν φρενο-
τάκι σὺν καὶ κείνῃ καὶ τὰ μαλλὰ τῶν δολο-
φονημένων ἔτσι ὅπως ἀμέτοχη δὲν μέγα κε-
φαλαία, ποὺς ἔχει, ποὺς μπορεῖ νὰ ἔξῃ
ἴσως νὰ μὴ δέχοντο καὶ μέγα στὴ γωνία μου
ὁ κύριος Χορῆτος» Ἀρης.

Α. Π.

Η ΠΡΟΟΔΟΣ ΤΗΣ ΙΑΤΡΙΚΗΣ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΝ ΚΑΡΚΙΝΟΥ

Μὲς γράφον ἀπὸ τὴν Ν. Ὑόρκην δεῖ
ἡ Ἀμερικανικὴ μεγαλόπολις θὰ ἔχη ἐν-
τός ὀλίγου ἕνα ἐθνικὸν νοσηκομεῖον καρκί-
νου 5.000.000 δολλῶν, τὸ μέγιστον τοῦ
εἴδους τοῦ καὶ ὅλον τὸν κόσμον, ὡς ἀνέ-
γειλαν ὁ Σάντερς Γουέρτμπερ, Πρόεδρος τῆς
Ἑνώσεως Καρκίνου τῆς Νέας Ὑόρκης.
Ἡ ὁργάνωσις ἤδη ἤρθε εἰς τὸ Κόδσον Τά-
ουερς, εἰς τὴν Βορειοδυτικὴν γωνίαν τῆς
Λεωφόρου Γουέστ ἔντ' Ἀβενίου καὶ 72ας
ὁδού, ἕνα κτίριον μὲ 20 πατώματα, σχεδι-
σθέν καὶ κτισθέν ὡς νοσηκομεῖον, ἀλλὰ μὴ
τελειοποιηθέν.

Ἡ ἀνακοίνωσις τοῦ κ. Γουέρτμπερ, μετὰ
μὲν συνδιασκέψιν τῶν διευθυντῶν τῆς Ἑ-
νώσεως, ἔλεγε δὲ τὸ κτίριον ἡγοράσθη
ἀντὶ 3.500.000 δολλῶν, παρὰ τοῦ Χέν-
ρυ Λάνγκερ καὶ τοῦ Ἰσαὰκ Μπάρερ.

«Τὸ γεγονός ἐστὶ τὸ Χόδσον Τάουερς θὰ
τελειώσῃ ἐνὸς τοῦ ὅρου—εἶπεν ὁ κ.
Γουέρτμπερ—σημαίνει δὲ ἡ Ἑνωσις Καρ-
κίνου τῆς Νέας Ὑόρκης θὰ εἶναι εἰς θέσιν
νὰ ἀρχίσῃ τὴν λειτουργίαν τοῦ Κέντρου τοῦ
τοῦ Καρκίνου σχεδὸν ἀμέσως. Τὸ Κέν-
τρον τοῦτο θὰ περιέχῃ ἕνα νοσηκομεῖον πε-
ριλαμβάνον 400 κλινάς, μίαν κλινικὴν ἰ-
ατρικὴν νὰ περιποιηθῇ 500 ἀσθενεῖς τὴν ἡ-
μέραν, τέσσαρα χημειὰ καὶ ἐργαστήρια ἐ-
ρευνῆς μὲ τὰ νεώτατα καὶ τελειότερα ὅρ-
γανα καὶ ἕνα τμήμα χειρουργικῶν εἰς τὴν
ἐκπαιδεύσιν τοῦ κοινῶς διὰ τὴν πρόληψιν
καὶ θεραπείαν τοῦ καρκίνου. Τὸ κέντρον
τοῦτο θὰ ἀποτελῇ τὸ μόνον Ἰνστιτούτον τῆς
χωρὸς τοῦτοῦ μεγέθους καὶ ἐξοπλιστοῦ, ὁ-
ριστικῶς ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν περιποι-
ήσιν ἀσθενῶν καρκίνου καὶ τὴν ἐπιστημο-
νικὴν μελέτην καὶ ἐρευνᾶς τῆς ἀσθενείας».

«Διὰ τὴν πλήρη ἀποπεράτωσιν καὶ τε-
λειοποίησιν τοῦ Κέντρου Καρκίνου θὰ χρει-
ασθῶν περίπου πέντε ἐκατομμύρια δολλάρια.
Ἐκ τοῦ ποσού τοῦτο τὰ 3.500.000
δολλάρ. θὰ πληρώσῃ διὰ τὸ κτίριον, 420,
000 δολλάρια διὰ τὴν ἀγορὰν ἑξ ὑποκα-
ρίων ραδίου, ἡ κατωτάτη ποσότης ἡ ὅποια
θεωρεῖται ἀνεγκλήσιμη δι' ἐν τοιούτον Ἰνστιτού-
τον καὶ 1.000.000 περίπου διὰ τὴν ἀγορὰν
τῶν διαφόρων ἐπιπλῶν καὶ ὀργάνων».

Τὸ Χόδσον Τάουερς ἐκτίσθη ὡς ξενοδο-
χεῖον, σπανιότατον καὶ νοσηκομεῖον διὰ τῶν
ἐνεργειῶν τοῦ Δρος Ληρ Μπάουγκερ, πρῶ-
τον ἱατροῦ τοῦ νοσηκομεῖου Μάουντ Σιντλ.
Ὁ Δρ. ἐξελέξατο νὰ ἔχῃ ἕνα νοσηκομεῖον
ὅπου θὰ ἔμεναν ὁ ἀσθενὴς κατὰ τὴν διάρ-
κειαν τῆς ἀσθενείας καὶ θεραπείας του, μὰ
ὅλα τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ. Πο-
λλοὶ ἱατροὶ καὶ πολλοὶ νοσηκομοὶ ἤγγρασαν
μετοχὰς τότε.

Τὰ ἔξοδα κατασκευῆς ἦσαν 500.000
δολλάρια, περισσότερα ἀπὸ ὅσα εἶχον ὑπο-
λογισθῇ κατ' ἀρχάς, καὶ ἐπειδὴ δὲν κατορ-
θῶν νὰ ἐξυρξαθῶν, τὸ κτήμα ἡγοράσθη ὑ-
πὸ τῆς Μπῶν Ριτς Ρήλντ Κόμπαν, ἡ-
τις ἀργότερον τὸ ἐπώλησεν εἰς τὴν Χάρ-
λες Κονστέρβιον Κομπανιόν, ἀντικατα-
στήσας τοὺς Λάνγκερ καὶ Μπάρερ.

Ἡ Ἑνωσις Καρκίνου τῆς Νέας Ὑόρ-
κης ὡργάνωθη διὰ νὰ συνεργασθῇ μετὰ
τὸ Ἰνστιτούτον Καρκίνου τῆς Νέας Ὑόρκης,
τὸ ὁποῖον εἶναι ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τοῦ ἐπι-
θεωρητοῦ τῆς δημοσίας υγείας Κόλερ. Τὸ
Ἰνστιτούτον θὰ δέχεται μόνον ἀπόρους κα-

Η ΠΡΟΣΕΧΗΣ ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΙΣ ΤΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΕΝΕΥΗΝ

Τὴν 25 ἐχρησμένου μηνὸς ἀρχαιεπαῶν
ἐργασίαν τῆς ἐν Γενεύῃ ἡ δεκάτη οὐ-
ροδὸς τῶν ἀντιπροσώπων τῶν Κρατῶν,
μελῶν τῆς Διεθνούς ὁργανώσεως τῆς
ἐργασίας.

Τὰ θέματα, αἵτινα θ' ἀπασχολήσουσιν τὴν
διάσκεψιν ἀφορῶντα τὸν διεθνικὸν κό-
σμον ὅλων τῶν χωρῶν, συνίστανται εἰς
τὰ ἑξῆς:

1) Ἀσφάλειαι ἀσθενείας.
Ἐπὶ τοῦ θέματος τοῦτον θέλει ἀρχίσῃ
ἀπόφασις παρὰ τῆς διασκεψέως ὑπὸ
μορφήν σχεδίου διεθνούς συμβάσεως
πρὸς τὸν σκοπὸν ὅπως ὁ μέγιστος οἰκο-
νομικῆς καὶ κοινωνικῆς σημασίας θε-
σμός ἐπικρατῇ ἐπὶ τῇ βάσει ὁμοιομόρ-
φου ὁρχῶν εἰς πάσας τὰς χώρας τὰς
μετοχοῦσας εἰς τὰς διεθνεῖς ὁργανώσεως
ἐργασίας.

2) Ἡ συνδικαλιστικὴ ἐλευθερία, ἡ-
τοῦ ὁ καθορισμὸς τῶν ὁρίων τῆς ἐλευ-
θερίας ἀσκήσεως τοῦ δικαιώματος τοῦ
συνεταιρισθῆναι ἐκ μέρους ἐργατῶν καὶ
ἐργοδοτῶν.

3) Ἡ καθιέρωσις μεθόδων καθορι-
μοῦ ἐλαχίστων μισθῶν εἰς τὰς βιομη-
χανίας ἐκείνας, εἰς τὰς ὁποίας ἡ ὁργά-
νωσις ἐργοδοτῶν καὶ ἐργατῶν εἶναι ἡ
ἐνταρμική, οἱ δὲ μισθοὶ ἐξαιρετικῶς χα-
μηλοὶ, λαμβανόμενης ἰδιαιτέρας μερί-
μης διὰ τὴν καὶ οἶκον ἐργασίαν.

Ἐπὶ τοῦ 2ου καὶ 3ου θέματος θέλει
διεξαρχῇ ἐκτελεσθῇ συζητήσεις, τὰς πο-
σότητας τῆς ὁποίας θὰ χρησιμοποιήσῃ ὡς
βάσις τῆς ἡν παρὰ τῆς ἐπαγγελίας συν-
δου διὰ τῆς διασκέψεως λήψιν ὁριστικῶν
ἀποφάσεων ὑπὸ τῶν σχεδίων διεθνούς
συμβάσεως.

Ὁ ἐπονοργὸς τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας
ἀντιβῆκεν ἔργασιν πρὸς τὸν σύν-
δεσμον βιομηχανῶν καὶ βιοτεχνῶν καὶ
τὴν Γενικὴν Συννομοσπονδίαν τῶν Ἑρ-
γατῶν τῆς Ἑλλάδος, ὅπως ὁ μὲν πρῶ-
τος ἐποδείξῃ τὸν ἐργοδοτικὸν πληρεξού-
σιον, ἡ δὲ δευτέρα τὸν ἐργατικὸν τοι-
σῆσιον.

Ὡς γνωστόν, ἡ ἀντιπροσώπων ἐ-
κείνης χώρας, δυνάμει τοῦ ὅρου 300
τῆς συνθήκης τῶν Βερολλίων, δέον ν'
ἀποτελεῖται ἐκ ἑσάκρων ἀντιπροσώπων,
δύο τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἄνα ἕνα ἐκ
τῶν ἐργοδοτῶν καὶ ἐργατῶν.

τοῖς τῆς πῶλεως τῆς Νέας Ὑόρκης.
Τὸ νέον Κέντρον Καρκίνου τὸ ὁποῖον θὰ
συνεργάζετο μὲ τὸ Ἰνστιτούτον, θὰ δέχ-
ται οἰονόμητο.

Τὸ γεγονός τῆς ἰδρύσεως ἐνὸς τελείου
νοσηκομεῖου, τοῦ πρώτου τοῦ κόσμου, ὡς
παραμένει ἀνωτέρω, διὰ τοὺς πάγοντας
ἐκ καρκίνου, ἐσημαίωθη μετὰ ἰξυτέρας
χαρᾶς ὑπὸ τοῦ Ἀμερικανικοῦ λαοῦ. Διότι
διὰ τῆς ἐν αὐτῷ τελειοποιήσεως ἐπὶ τῇ
μικρῇ ἐργασίᾳ, θὰ παρέχεται καὶ νῦν
ἀκόμη πολυμυατῆς συμβολὴ εἰς τὴν ἰ-
σοσύνην τῆς εἰρήνης ἐν Ἀσυνίῳ μ' ἡμέ-
τερας. Ἐπιτροπὴς ἐξ ἱατρῶν, ἥτις ἀσχολεῖται
ἀποκαταστατικῶς εἰς τὴν παρακολούθησιν τοῦ
καρκίνου καὶ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν καταλ-
λῶν θεραπευτικῶν μέσων.

ΑΝΑΙΣΘΗΤΙΚΟΝ ΔΙΑ ΤΑΣ ΕΓΧΕΙΡΗΣΕΙΣ

Ἀγγέλλεται ἐκ Βερολλίων ὅτι ἕνα νέον
γενικὸν ἀναισθητικόν, γνωστὸν ὡς «E-107»
καὶ κατασκευασθὲν ὑπὸ τῆς «I. A.» Βιομη-
χανίας Βαρόν, τῆς μεγίστης ἐταιρείας ἐν
Γερμανίᾳ, χρησιμεύει εἰς τοὺς ἱατρικοὺς
κύκλους τοῦ Βερολλίνου ὡς μὴ ἀξέδωτος
πρόδος ἀπέναντι τοῦ αἰθέρος καὶ χλωρο-
φορμίου.

Τὸ νέον ἀναισθητικὸν εἰσάγεται ὡς δι-
αλύσις εἰς τὸ μέγα ἔντερον καὶ κομίζεται ἡ-
τύχως τὸν ἀσθενή.

Ὁ καθηγητὴς Ἑρνεστ Οὐγκερ, περιγρ-
φῶν αὐτὸ πρὸ τῆς ἱατρικῆς ἐταιρείας τοῦ
Βερολλίνου εἰς τὸ νοσηκομεῖον Ρέδλφ Βίρ-
τσοῦ πρὸ ἡμερῶν, εἶπεν ὅτι τὸ ἀναισθητι-
κὸν εἶχε δοκιμασθῇ ἐπὶ 500 ἀσθενῶν πρὸ ἐν-
δοκριντικῆς ἀποτελέσεως. Μεταξὺ τῶν πλε-
ονεκτικῶν τὰ ὅποια λέγεται εἶναι ὅτι τὸ
νέον ἀναισθητικὸν εἰναι: πρῶτον, οἱ καρδι-
ακοὶ παλμοὶ καὶ οἱ σφυγμοὶ τοῦ ἀσθενοῦς
παραμένουν κανονικοὶ καὶ δὲν ἐπέρχεται ἡ-
λάττωσις τῆς πίεσεως τοῦ αἵματος· δευτέ-
ρον, δὲν φέρει κατὶν πωρετόν, ὅπως συμ-
βαίνει ὅταν χρησιμοποιοῦται αἰθέρ· τρίτον,
καθιστᾷ περὶ τὴν τὴν ἡσυχίαν ἀναισθητικῶν
προσωπῶν, διευκολύνον αὐτὸν χειρουργί-
κας ἐγχειρήσεις ἐπὶ τοῦ προσώπου, ρινὸς
καὶ λαυροῦ.

Μέγας τοῦτο τὸ μόνον μειονέκτημα εἰς
τὴν χρησιμοποίησιν τοῦ «E-107» εἶναι ὅ-
τι φέρει κάποτε ἐρεθισμὸν τοῦ ἐντέρου. Καὶ
ἄλλα ἀκόμη πειράματα χρειάζονται πρὶν ἢ
νὰ μὲθοδος κυρωθῇ τελειῶς ἐπιτυχῶς καὶ
ὁρισμένῃ προλήπτῃ, ὅπως ἡ ἀκρίβης μέ-
θοδος τῆς χρησιμοποίησεως καὶ ἡ ποσότης
τοῦ ἀναισθητικοῦ, πρέπει νὰ λυθῶν. ἄλλ' ἡ
ἐκθεσις καὶ περιγραφή τοῦ Δρος Οὐγκερ
ἐπὶ τῆς Βερολλίνου ἱατρικῆς ἐστὶ ἡ ἀ-
ναγκαλὺς εἶναι μὴ σπουδαία χειρουργικὴ
πρόδος.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Θεοφῶς ἐπιβεβλημένον καθήκον, ἵνα δημα-
σίως ἐκφράσω τὰς εὐχαριστίας μου πρὸς
τοὺς ἀδελφοὺς κ. κ. Ἀνδρόνικον διὰ τὸ ἐν-
δοκριντικὸν, ὁποῖον ἔδωκεν κατὰ τὰ ταχέως
μου εἰς Αἰσθητικόν. Ὅταν ὁ μεταστάσις
φάνη εἰς τὸ Πόρτ-Σαῖτ εὐρίσκει τὸν κ.
Ἀνδρόνικον πρῶτον εἰς πᾶσαν εὐκαίαν,
τὴν ὁποίαν δύνανται νὰ προσφέρῃ. Μίαν
τοιαύτην εὐκαίαν παρέσχε καὶ εἰς ἐμὲ ἰπὸ
τῆς ἑξῆς περιστάσεως: Μετῆν εἰς τὸ Πόρτ
μὴ τὴν ἰδέαν νὰ μεταναστεύωσι καὶ δι' αὐ-
τὴν εἰς τὸ Πόρτ μόνον 3 ἡμέρας. Δυστι-
χῶς τὸ ἀποτέλεσμα δὲν εἶχε θέσις δι' ὅλους
τοὺς ἡμέρας καὶ ὡς ἐκ τούτου ἔχωρετε νὰ
μεῖναι ἐπὶ 15 ἡμέρας διὰ ν' ἀναχωρήσω δι'
ἄλλου ἀποσταθμοῦ. Κατὰ σύμψυκτον ὁ ἱατρὸς
τοῦ πλοίου εἶρε καίαν ἐπαύση ἀνεπιβόλη-
στον καὶ τὸ πλοῖον ἐφῆθη μὲ μίαν θέσιν κε-
νήν. Ἀλλὰ ποῖος θὰ ἔπαυεν αὐτὴν τὴν θέσιν
ἐκ τῶν πολλοῦ ἀντικειμένων μεταναστῶν, οἱ ὅποιοι
ἔχον συγκεντρωθῇ εἰς τὸν λιμένα; Ὁ κ.
Ἀνδρόνικος, ὁ ὁποῖος εὐφρόνη κατὰ τὴν ὥραν
ἐκείνην ἐντὸς τοῦ πλοίου, κατέβαλε πᾶσαν
δυνατὴν προσπάθειαν, ὅπως συμπληρώσῃ τὴν
κενοθεσίαν θέσιν διὰ τινος ἐκ τῶν πελατῶν
τοῦ γραφείου του. Καὶ τὸ κατόρθωσεν, ἐπι-
τυχητικῶς τῆς ἀναχωρήσεως εἰς ἐμὲ, ὅστις,
ἂν ἔμενα εἰς τὸ Πόρτ ἀκόμη ἐπὶ 15 ἡμέρας,
οὐκ εἴχα τὴν ἀναχωρήσεως ἄλλου ἀποσταθμοῦ,
θὰ ἰκιστάμην μεγάλῃν ὀφειλὴν ἑμῶν, ἐκτός
τῆς ἀπολαύσεως τοῦ χρόνου.

Ὁ κ. Ἀνδρόνικος εἶναι ὁ μόνος πράκτωρ,
ὁ ὁποῖος ἐνδιαφέρεται διὰ τοὺς πελάτας του
καὶ μάλιστα τοὺς πατωμένους του.

ΧΑΡΛΑ. ΚΡΗΤΙΚΟΣ
Ἀρσενίδου Κυθίων

ΜΕ ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ

Χάριν τῶν ἑορτῶν τοῦ Πάσχα πλείστοι
συμποῖται ἐκ τῶν ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεὶ
ἐγκατεστημένων ἐξέδωκαν εἰς Κόθηρα ἵνα
διέλθουν τὰς ἁγίας ἡμέρας πλησίων τῶν συγ-
γεγόνων τῶν.

—Ἐνῶν ἄλλος τε καὶ ἡ ὁμοεισέτα ἐλαχὴ
τοῦ ἑοῦς διὰ πλοῖον τῶν ἐλαχίστων.

—Ὁλοκληρῶς ἡ ἡμέρα προανέβη καὶ ἀν-
θῆκε, παρουσιάζονσα θέματα ἐξώχως μαγευτι-
κά.

—Αἱ διενεργούμεναι δὲ ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ
τῆς περιφοράς τῆς ἐκείνης τῆς Μουσικοῦ
καθ' ἅπαντας τὴν νύκτα ἑορταὶ καὶ πα-
νηγύρεις, προσδίδουν καθαρῶς ἐξοτάσιμον β-
ψιν στὸ Νησί καὶ ὅλην τὴν ἐβδομάδα τοῦ
Πάσχα.

—Ὅστε θὰ γίνῃ ἐπὶ τέλος ἐκδρομὴ εἰς
τὰ Κόθηρα τὸν προσεχὲς Ἀπριλίον.

—Ἡ διενέργεια τῆς τοιαύτης ἐποχῆς ἐκ-
δρομῆς καθίσταται ἐπιτακτικὴ, τὰ δὲ Κόθη-
ρα αὐτὰ Σοματικὰ ὁφείλουσαν νὰ τὴν θεωροῦν
ἀναγκαζομένην διὰ τὴν ἐκπαιδεύσιν τῶν σκαλοῦ
των.

—Καὶ ἂν ἀκόμη ἐπρόκειτο νὰ καταλύτῃ
χηματικὸν ἔλκεμα, πρῶτον ἀπὸ τῶν, πλ-
λῆς ἡ ἐκδρομὴ πρέπει νὰ γίνῃ, διότι δι' αὐ-
τῆς τὸν νῦν τὴν ἀποκαταστάσιν τὸν παρωπτικὸν
ἀσθενὴ καὶ ἀνανοῦται ὁ συνδυαστικὸς κύριος
τῶν Κυθίων μεταξὺ τῶν καὶ τῆς ἰδιαιτέρας
παροῦσας.

—Ἀλλὰ καὶ εἰς τὰ Κόθηρα ἡ τοιαύτη ἐκ-
δρομὴ παροῖσι τὰς μεγαλειώδεις ὑπερβολὰς
καὶ ἐνιστᾷ πνοὴν νέας ζωῆς καὶ νέων ἐλπί-
δων.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

"ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ"

ΟΡΓΑΝΟΝ
ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΑΓΓΙΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ Έτος... Δρ. 30
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ Διάρκ. Άγγλ. 1
ΑΜΕΡΙΚΗΣ Δολλάρια 2. 15

Η συνδρομή υπολογίζεται από της ή-
μέρας της αποστολής του φύλλου.

Τα χειρόγραφα δημοσιεύονται ή μη
δεν αποδίδονται.

Διαχειριστής και υπεύθυνος

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ

ΓΕΩΡΓΙΚΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

ΠΕΡΙ ΕΛΑΙΑΣ

(Συνέχεια εκ του προηγούμενου)

Εάν μετά τινα χρόνους απολασθή δια θε-
λής ωστοκοῦν τὰ θηλικῶν ἐντομῶν ἐκ τοῦ
μύρου ὅπου μένει προσκολλημένοι, εἰς
μακροχρόνιον ὥραν τοῦ ἔτους, καὶ ἐνδεχομένως
τὸν χειμῶνα, φαίνεται κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν
αὐτῆς ὡς ἐνδὸς κοιλότητος οὗτος εἶναι ἐ-
κκολλημένη μετὰ τοῦ φρυτοῦ καὶ τοῦ ὡμα-
τοῦ τοῦ ἐντόμου, τὸ ὅποιον τὴν περίοδον αὐ-
τὴν εἶναι πολὺ κοῖλον, ἀκριβὲς δὲ νὰ κίμῃ
τοῦτο εἰς τὰ ὡά. Ἐκ τοῦ μεγάλου ἀριθμοῦ
τῶν ὡῶν, ἀπὸ ἀνέκδοτου εἰς διακόσια ἑ-
κατομμύρια ἀπὸ τῆς ταχέως ἐκκο-
λλημένης αὐτῶν δύναται ἕκαστος νὰ περὶ
αὐτῆς ἐκτάκτου γονιμότητος, εἰς τὴν ὅποιον
ἀπὸ τὴν ἐκτέλεσιν ἐπαίρει ἡ ἐλλείψις ἀρσενι-
κῶν ἐντόμων τὰ ὅποια εἰς τὸ λεκανίον (του-
ρίστιον ἐν Ἰταλίᾳ) οὐδέποτε ἐγγίνονται,
καὶ τὸ ὅποιον ἔχει δύο παρονομήνους εἰσα-
γὰς, ἰκανὰς νὰ παραγάγῃ ἀνὰ συνδρό-
μην τὸν ἀρσενικόν. Τὸ λεκανίον προσο-
βλῆναι ἰσχυρῶς τὴν ἐλαίαν τῆς ὁποίας ὅλοι οἱ
μικροὶ κλάδοι ἢ οἱ μετρίων διαστάσεων καὶ
πυκνὰ ὑπὸ καμῖνόν αὐτοῦ ἀπορροφῶν
διακρίβως τοὺς χυμοὺς τοῦ φρυτοῦ. Ἐπειτα, τὴν
περιττωμένην, τὰ ὅποια εἶναι εἰς μεγάλῃ πο-
σότητι, περὶ τὴν ἐλαίαν τὴν οὐσίαν πλου-
σίαν εἰς σάκχαρον, ὑπὸ τῆς ὁποίας προσο-
βλῆναι ἐπὶ τοῦ δένδρου πολλὰ ἄλλα ἐντομα
διακρίβως τὰ ὅποια ἀπὸ τῆς ἀπορροφῆς
τοῦ χυμοῦ τοῦ φρυτοῦ, ἰδίως δὲ μὲν ὁ κ. κ. ε.
καὶ ἐπὶ τῆς ὁποίας ταχέως ἀναπτύσσονται μέ-
γας τῆς μήκης ὁ καλούμενος κ. κ. π. ν. ε. ἡ ἐ-
κκολλημένη τὴν ἐλευθερίαν λειτουργίαν τῶν φύ-
λων τὰ ὅποια μαρτυρεῖται καὶ μαρτυρεῖται.

Πῶς καταπολεμῶν τὸν ὑπερθεῖον ἐντό-
μον τὸν καλλίτερον μέχρι τοῦδε μέσον θεωρεῖ-
ται νὰ προσοβλῇται τοῦτο εἰς τὴν περίοδον
τῆς καμῖνης, διότι κατὰ τὴν νύκτα τὸν ἐντό-
μον τὸν καλῶς προσκολλημένων ὑπὸ τοῦ
λευκίου, κατὰ κατὰ τὸν ὡῶν, πῶς
τοιαύτη ἐργασία εἶναι σχεδὸν ἀνοήτως. Με-
τὴν ἐκτέλεσιν τῶν κομῶν τοῦ λ. κ. π. ν. ε.
οὐ μὴ δὲ τὸν ἔτος, ἐκτός ἰσως τῶν ψυχρο-
τέρων ἡμερῶν, πρέπει νὰ ἐπαναλαμβάνονται
αἱ ὁμογενεῖς ἐν ἐντομολογίᾳ οὐδὲν πολλὰ
τοῦ ἔτους, ἰδίως δὲ τὸ ἔτος, οἱ δὲ γε-
νητοὶ οἱ δοκιμασθέντες τὴν μέθοδον ταύτην
τῆς θεραπείας καὶ μεταχειρισθέντες διάλυσιν
τοῦ ἐντομοκτόνου π. κ. σ. ε. λ. ε. ν. ε. ἢ
οὐ μὴ κ. ν. ε. εἰς ἀναλογία 1 ο. 1 ο., ὡς πολ-
λοὶ εἰς τὴν Καλαβρίαν καὶ ἀλλὰ τοῦ ἔτους
ἔχον πολλὰ ἰκανοποιητικὰ ἀποτελέσματα
σφαιρῶντες τὰς ἐλαίας τῶν. Ἐπίσης ὁμοίαν
ἀποτελέσματα δίδει καὶ ἡ λυζόλη εἰς ἀναλο-
γίαν 1 ο. 1 ο. Ἐν τοῖς τοῖς τὸν Ἰταλὸν
Ριόλφιν ἀπὸ τὰ πολλὰ προσοβλῆμένα καὶ ὑ-
ψηλὰ δένδρα, τὰ ὅποια δὲν ὀφείλονται ὁμοίως
να, πρέπει νὰ ἀφαιρῶνται δι' ἀποκοπῆς καὶ
νὰ καίονται αὐτοὶ ψυφωγῶντες κλάδοι, τὰ δὲ ὑ-
πολειπόμενα αὐτῶν μέγη νὰ χολώνται δι' ἀ-
ποκόπην. Ἐπίσης πῶς καταπολεμῶν τὸν
ἐντομοκτόνον καὶ τῆς καμῖνης συγχρόνως προ-
σβλῆναι ἡ ἀπόψεσι τῶν προσοβλῆμένων
κλάδων καὶ ἡ ἐκκολλησις αὐτῶν διὰ βοήθειας
τῶν ἀποστειρωμένων μετὰ τὸ ἐκτελεσθὲν γαλ-
κτωμα:

Βαρὺ ἔλαιον πίσης	μῆρη	100
Διθειάνθραξ		20
Κοφοφάνον		26
Ἀνθρακική πότасса		5

Ἐκ τῆς σκευασίας ταύτης δύναμεθα νὰ
σχηματίσωμεν γαλκτωμα ὀκτώετες 2 μῆρη
ταύτης εἰς 100 ἑκατοστά. Ἡ θεραπεία αὕτη
(ἡ ὅποια δύναται νὰ γείνη καὶ διὰ πισσελ-
εῖς) ἐκτελεῖται κατὰ τὸ φθινόπωρον καὶ τὴν
ἰαנוῖαν.

Μετὰ ταῦτα ἡ θεραπεία τῶν ψυφωγῶν
δένδρων μετὰ ὁμογενεῖς δι' ὑγῶν ἐντομοκτό-
νων εἶναι συνήθως ἀμφίβολος προκειμένου πε-
ρὶ ὑψηλῶν καὶ μεγάλων δένδρων, τῶν ὁποί-
ων δυσκολεῖται δύναμεθα νὰ ραντισμοῦμεν
καλῶς τὰ διάφορα αὐτῶν μέγη καὶ ἐκτε-
λεῖται νὰ φονεῖται ὅλα τὰ ἐντομα. Διὰ τοῦ-
το, ἀπὸ τῶν διαφόρων ὑγῶν ἐντομοκτόνων,
μετεχειρισθῶμεν ἐν Καλιφόρνια διηγήθησιν
ἀπὸ τῆς, τὰ ὅποια δύναται, ὡς ἐκ τῆς φῶ-
τοῦ, νὰ διαδοῖται εἰς τὰ διάφορα ὑγῶν
τοῦ δένδρου καὶ νὰ φονεῖται ὅλα τὰ ἐντο-
μα τῆς ψυφωγῆς.

(Ἀκολουθεῖ)

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Μὴ δυνάμενος λόγῳ τῆς ἐκ Κυθῆρων ἀ-
πουσίας μου νὰ εὐχαριστήσω ἕνα ἑκάστον
ἐξ ἐκείνων διὰ τοῦ παρόντος δημοσί-
ας εὐχαριστίας μου εὐχαριστίας πρὸς ἅ-
παντας τοὺς συμμεριθεύσαντας τὸ πένθος τῆς
οἰκογενείας μου, ἐπὶ τῷ θανάτῳ τῆς ἀγα-
πῆς μου μάμης Καλῆς Κοντοῦ καὶ
συγγενῶν κατὰ τὴν ἐκπορὴν αὐτῆς

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Θ. ΚΟΝΤΟΣ

Η «ΦΩΝΗ» ΕΝ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ

Εἰς τὸν ἐν Sydney Πρακτορεῖον Ἑλλη-
νικῶν ἐφημερίδων τοῦ κ. Ἀν. Βουλ-
γαρη, Riley Street No 114, εὐρίσκον-
ται πάντοτε φύλλα τῆς ΦΩΝΗΣ τῶν
ΚΥΘΗΡΩΝ.

ΠΟΛ. Ν. ΚΑΨΑΝΗΣ
ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ ΠΑΙΔΙΑΤΡΟΣ

Πρακτεῖον 187 Πειραιῶς
Ἀδρεῖα: 2-4 μ. μ.

ΔΙΗΓΗΜΑ

Η ΕΥΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΓΕΛΩΤΟΠΟΙΟΥ

(Συνέχεια εκ του προηγούμενου)

Εἶναι ἀνάγκη... μετὰ προσκαλεῖ τὸ
καθ' ἡμᾶς, ἀπεκρίθη ὁ Βαρούλλης.
— Καὶ τὸ γεῦμα, τὸ ὅποιον ἡ τοῖμας;
εἶπε τοῖμας ὁ ξενόδοχος... ἡ σε-
σμιότης σας θὰ λάβῃ κακὴν ἰδέαν διὰ τὸ
ξενόδοχεῖόν μου ἀπὸ τὸ χεῖρον δεικνύον,
τὸ ὅποιον σὰς ἐπιστρέφωμεν ἀποπαρασκευά-
σας.

— Τὸ γεῦμα, σὰς παρακαλῶ, νὰ τὸ με-
ταχειρισθῆτε διὰ νὰ ἐρετάσετε τοὺς ἀρρα-
βῶνας τῶν νέων, ἐλπίζω δὲ διὰ τὸν δὲ ἀρ-
γῆστε νὰ ἐρετάσετε καὶ τοὺς γάμους.

— Εἰς τίσας εἰδομάδας, σεβασμιώ-
τατε, ἀνέκραξεν ὁ ξενόδοχος, τὰς καλὰς
ὕποθέσεις πρὸς εἰς καὶ εἰς τὴν τελευτήν ἡμέ-
ρην καὶ χωρὶς νὰ διατάξῃ... ἔχοντες νὰ πε-
ριμένωμεν;... Ὁ Πέτρος Κόλας θὰ γίνῃ
σύμπροσθεν μου εἰς τὴν ἐργασίαν καὶ ἀργό-
τερα θὰ πάρῃ τὴν θέσιν μου ὅταν ἐγὼ γη-
ρώσω.

Τὼρα αἱ περιποιήσεις τῶν δύο εὐτυχῶν
νέων ἐστράφησαν πρὸς τὸν ξενόδοχον, ἀλλ'
αὐτὸς ἀπέκρουσε αὐτὰς δεῖξας διὰ τοῦ
βλέμματος τὸν ξένον.

— Ἡ σεβασμιότης σας ἔχει ἀνάγκη
νὰ ἀναπαύσῃ ὅλῳν πρὸ τῆς ἀναρχῆς-
ως, εἶπεν, ἀπὸ μάλιστα πρὸς κεῖται... εἶναι
ἀνάγκη νὰ ἀναχωρήσῃ μετὰ τὸν ξενόδοχον...
ποῖος ἐξουτελισμός!... εἰς τοῖς καίροις
ζῶμεν! προσέθηκε μετὰ βελόης στεναγ-
μῶν.

Ἐκκολληθέντες δὲ ὅλοι βαθείως πρὸ τοῦ
Βαρούλλης, ἀπῆλθον τοῦ δωματίου, ἀφήσαν-
τες αὐτὸν μόνον.

Μετὰ μίαν ὥραν παρουσιάσθη πάλιν ὁ
ξενόδοχος καὶ ἀνῆγγεilen ὅτι καίριος ἦτο
νὰ μεταβῶν εἰς τὸ γραφεῖον τῶν λεωφο-
ρείων, ὅτι τὸ δρχμα τὸ ξενόδοχεῖον ἦτο ἐ-
τοιμον πρὸς τοῦτο, καὶ διὰ παρακαλεῖ μετὰ
τῆς κόρης τοῦ καὶ τοῦ γαμβροῦ τοῦ νὰ
τοῖς ἀραχωρήσῃ τὴν τιμὴν νὰ τὸν συνο-
δεύσωσιν.

— Οὐχὶ δά, ὅχι... εἶπεν ὁ Βαρούλλης
ἀπεκρίτως... τὸ τοιοῦτον θὰ ἐκίνοι τὴν
περίεργειαν τοῦ κόσμου καὶ ἡμπορούσε νὰ
μετῇ εἰς δύσκολον θέσιν.

— Ὅπως διατάσσῃ ἡ σεβασμιότης σας,
ἀπεκρίθη ὁ ξενόδοχος, ὑποκλινόμενος καὶ
δεικνύων διὰ τὸν ὅτι... ἀλλὰ ὁ Πέτρος
Κόλας πρέπει νὰ σὰς συνοδεύσῃ... ὅτε
ἀρτίως νὰ λάβῃ ἄλλος τὴν τιμὴν αὐτῆν.

— Καλὰ, εἶπεν ὁ Βαρούλλης... ἀλλὰ
εἶναι καίριος... ἂς πηγαίνωμεν.

Εἰς τὸν προθάλαμον περιέμενον ὁ Πέ-
τρος καὶ ἡ Μαρίαννα, ἐπισθεν δ' αὐτῶν
ἴσταντο ὅλοι οἱ ἐπὶ τῆς τῆς ξενοδοχείου.

Τότε ὁ κύρ λευκὸς λαμβάνων βρος ἐπι-
στημιον ἠρώτησαν:

— Ἡ σεβασμιότης σας ἔμεινε εὐχαρι-
στημένη κατὰ τὴν διαμονὴν τῆς εἰς τὸ ξε-
νοδοχεῖόν μου;

— Περισσότερον εὐχαριστήμενος ἦτον ὁ
ξενόδοχος νὰ μείνῃ.

— Τότε ἂς ἐπιτρέψῃ ἡ σεβασμιότης σας,
ἐξηκολούθησεν ὁ ξενόδοχος μετὰ διαταγ-
μῶν, νὰ ἐκφράσω μίαν τολμηρὰν παρακλή-
σιν... Εἶναι πολὺ ὅτι ζήτω... ἀλλ' ὅ-
μως ὀλίγον διὰ τὸν ἀνεξάντητον θρασυ-
ρῖν, τὸν ὅποιον ἡ σεβασμιότης σας ἔχει εἰς
χείρας...

Ὁ Βαρούλλης ἔτρεψε. Τὸ φάσμα τοῦ
λεγαρισμοῦ, τὸν ὅποιον ἐπὶ τινος στιγμῆς
εἶχε λησμονήσει, παρουσιάσθη πάλιν εἰς
τὴν φαντασίαν τοῦ.

— Λοιπὸν, τί ἐπιθυμεῖτε; ἠρώτησεν.

— Ὁ, σεβασμιώτατε, ἐρώνησεν ὁ Λε-
υκός, ζήτω γονυκλινῶς δι' ἐμὲ καὶ τοὺς ἱ-
δικούς μου... δι' ὅλον μου τὸ ξενόδοχεῖον
τῆν... εὐλογίαν σας.

Ὁ Βαρούλλης συνεκράτηθη. Παρ' ὀλίγον
ἐξεργήνυτο εἰς γέλωτα, ἀκούσας τὴν πα-
ράδοξον αἰτήσιν ἀλλ' ἄμεσως ἐκυρίευσεν
αὐτὸν ἀλλόκοτος τις συγκίνησις ὅσα ἀντι-
χρῆσε τὰ ἱκετευτικὰ βλέμματα τῆς ὡραί-
ας Μαρίαννας, καὶ εἶδε τὰς χεῖρας τεινο-
μένας πρὸς αὐτὸν ἱκεταυτικῶς.

Ἦψωσε τὴν χεῖρα.

Πάντες δὲ ἐκλιναν γόνυ.

— Ἡ εὐλογία τοῦ Κυρίου εἴη ἐφ' ὑμᾶς,
ἐφώνησε συγκεκινημένος ὁ Βαρούλλης, καὶ
ἡ δύξις αὐτοῦ εἰς πάντας πρὸς ὑμᾶς ἱλα-
ρά, ὡς ἡ ἱδική μου πρὸς ἐκείνους, οἵτινες
ἐργάζονται πρὸς με, ἵνα ἐκπαλεινῶνται τὸν
μεριμνῶν τῶν καὶ τὰς καρδίας αὐτῶν ἀ-
νακαυφίσωσιν ἀπὸ πάσης θλίψεως.

Ἐπειτα διηρῶν πρὸς τὸ ἀναμένον δ-
ρχμα ὁ Πέτρος Κόλας συνῶδεν αὐτὸν
καὶ ἐκάθησεν μετὰ σεβασμοῦ ἐπὶ τῆς ὡ-
σθεν θέσεως, ἐνῷ οἱ ἄλλοι ἔμεινον γονυπε-
τεῖς καὶ οἱ ὀρθοὶ μὲν τῆς ὡραίας Μαρίαν-
νας πληθεῖς εὐγνωμοσύνης παρηκολούθουν
τὸν ἀναχωροῦντα.

Ὁ Βαρούλλης ἀφίκετο εἰς Παρίσιους.
Μετὰ δύο δὲ ἡμέρας ἐνεφανίσθη πάλιν ἐπὶ
τῆς σκηνῆς, ζωηρῶς ἐπεψυγμένος τοῦ
πλῆθους.

Ἐν τῷ θεάτρῳ εὐρίσκατο καὶ ὁ Ναπο-
λέων, ὅστις κατὰ τὸ πρῶτον διαλείμμα
προσεκάλεσε τὸν ἐνοσούμενόν του, ἐχρημά-
τισεν αὐτὸν φιλικῶς καὶ τὸν ἠρώτησε
πῶς ἐτακτοποίησε τὰς ὑποθέσεις του καὶ
πῶς ἐπείρασεν εἰς τὸ ταξιδεῖν του.

Ὁ Βαρούλλης, ὅστις τὸ πνεῦμα ὀλ-
κλῆρον κατέειχεν ἐπὶ τὴν παράδοξον δεξι-
αίς ἡ γενόμενη αὐτῷ εἰς τὸ ξενόδοχεῖον
τῆς Εὐρώπης ἐν Ἀλῶν, διηγήθη εἰς τὸν
αὐτοκράτορα τὰ συμβῆντα καὶ πῶς

ἐποφελήθη τὴν παράδοξον πρὸς αὐτὸν εὐ-
λάβειαν τοῦ ξενόδοχου, ὅπως καὶ εὐτυχῆς
τοὺς δύο νέους. Θέλων δὲ νὰ διασκεδάσῃ
τὸν αὐτοκράτορα, διηγήθη πρὸς αὐτὸν καὶ τὴν
παράδοξον τοῦ ξενόδοχου, ἐξαιτουμένου
τὴν εὐλογίαν ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ τοῦ ξενόδο-
χείου του, προσθέτας ὅτι ἀπὸ ὅλους τοὺς
ἱερατῆς, οἱ ὅποιοι ἐκεῖ ἐγγέλλον διὰ τὰς κο-
μικὰς παραστάσεις του, οὐδεὶς βελόως κα-
τέδυντο νὰ φαντασθῇ ὅτι ὑπάρχουν καὶ ἄν-
θρωποι, οἱ ὅποιοι ἀποδίδουν τὸν ἀξίαν
εἰς τὴν εὐλογίαν ἐνὸς γελωτοποιοῦ.

— Ἡ εὐλογία ἐνὸς καλοῦ ἀνθρώπου
ἐρεῖ πάντοτε καλὸν καὶ εὐτυχίαν, εἶπε σε-
βασμῶς ὁ Ναπολέων· ἀλλὰ, ἐξηκολούθησε,
κινῶν τὴν κεφαλὴν, ἡ ὑπόθεσις αὕτη εἶναι
πολὺ παράδοξος, κατὰ πρὸς νὰ κρύπτεται
ἐδῶ.

Προσεκάλεσε δὲ τὸν ὑπασιστην του.

— Εἶναι ἐδῶ ὁ δούξ τοῦ Ὁτράντου; ἠ-
ρώτησε.

— Μάλιστα, Μεγαλειότης.

— Εἰπέτε του νὰ ἐλθῇ ἐδῶ.

Ὁ Φουκέ, ὁ ἱερὸς καὶ διευθυντὴς τῆς
θαυμασίας ἐκείνης πανδάνθρωπος μουσικῆς
ἀστυνομίας, ἥτις περιέβαλλεν ὀλολύκρον
τὴν κοινωσίαν διὰ τοῦ ἀκροῦς μέν, ἀλλὰ
τὸν δυνάτο αὐτῆς μέτῳ, περυσιν αὐτῆς
εἰς τὸ θεωρεῖον τοῦ αὐτοκράτορος.

— Διηγῶν εἰς τὸν δούκα τὴν ἱστορίαν
του, διέταξεν ὁ Ναπολέων τὸν Βαρούλλην.

Εἰς ὅκτω ἡμέρας θέλω νὰ ἔχω τὴν
ἐξήγησιν ὅλου τοῦ συμβάντος, εἶπε πρὸς
τὸν Φουκέ, ὅταν ὁ Βαρούλλης ἐτελείετο·
τώρα πῆγαι εἰς τὴν σκηνήν, ἐξηκολούθη-
σεν ἀποτεινόμενος εἰς τὸν κομικόν, διότι
τὸ κατὸν ἔργον ἐν ἀνυπόμονῃ.

Μετὰ ὅκτω ἡμέρας ὁ Βαρούλλης προσε-
κλήθη εἰς τὰ ἀνάκτορα.

— Ἐχὼ τὴν ἐξήγησιν τῆς παραδόξου ἱ-
στορίας σου εἰς Ἀλῶν, εἶπεν ὁ Ναπολέων
μετρίως, ὅτε ὁ γελωτοποιὸς εἰσῆλθεν εἰς τὸ
δωμάτιόν του.

Ὁ Βαρούλλης προσέβλεψε τὸν αὐτοκρά-
τορα περιμένον.

— Εἰς τὸ ταξιδεῖ σου ἔφερες ἐρυθρὰν
κοκκύλλαν εἰς τὴν κεφαλὴν; ἠρώτησεν ὁ
Ναπολέων.

Ὁ Βαρούλλης κατένευσε.

— Καὶ μακρὸν σκοτεινοῦ χρώματος ἐ-
πανωφόρι.

— Μάλιστα, Μεγαλειότης.

— Λοιπὸν... ὁ καλὸς ἐκείνος κύρ Λε-
υκὸς σὲ ἐξέλαθεν ὡς ἕνα ἀπὸ τοὺς ἀπει-
θεῖς μας κυρίως καρδιναλίους, τοὺς ὁποί-
ους ἐδίωξε ἀπὸ τὴν Ἰταλίαν καὶ τοὺς κρα-
τῶ περιωρισμένους εἰς τὴν Γαλλίαν.

Ὁ Βαρούλλης προσέβλεψε τὸν αὐτοκρά-
τορα ἐκπληκτός, καὶ ἐπληξεν διὰ τῆς χει-
ρὸς τὸ μέτωπον.

— Τὸ πρῶτον εἶναι ἀρκατὰ νόστιμον, εἶ-
πεν ὁ Ναπολέων, καὶ ἀξίζει νὰ τὸ ἀποκα-
λύψωμεν. Ἀς ἀφίσταμεν τὸν εὐσεβὴ ξeno-
δόχον καὶ τὴν ὡραίαν Μαρίανναν νὰ πι-
στεύουν ὅτι ἔλαβον τὴν εὐλογίαν ἀπὸ πραγ-
ματικὸν σ. ε. θ. α. σ. μ. ὁ τ. α. τ. ο. ν. καὶ διὰ
νὰ τοὺς εἶναι ἀνέμῃ προσφιλεστέρῃ ἡ ἀνι-
μνήσις σου, πρέπει νὰ κόμῃς ἐν ὧρον γα-
μήλιον εἰς τὴν νύμφην, εἰς τὴν ὅποιαν ἔ-
δωκες τὴν εὐτυχήαν.

Καὶ λαβὼν ἀπὸ τῆς τραπέζης μικρὴν
θήκην ἤνοιξεν αὐτήν.

Μετὰ κραυγῆς θαυμαστοῦ παρατήρησεν
ὁ Βαρούλλης πολυτελεῖς κόσμημα φέρων
λαμπρὸς ἀδάμαντας.

Ὁ Ναπολέων ἔτεινεν εἰς τὸν ἡθοποιὸν
φύλλον χάρτου.

— Γράφε, εἶπεν.

Ὁ Βαρούλλης ἔλαβε τὴν πένναν.

«Τῇ ὡραίᾳ Μαρίαννᾳ, ὑπερῆρυσεν ὁ αὐ-
τοκράτωρ, δέγμα εὐγνωμοσύνης διὰ τὴν
προσενεχθεῖσάν μοι φιλοξενίαν εἰς τὴν οἰκί-
αν τοῦ πατρὸς τῆς. Ἡ εὐλογία τοῦ Κυ-
ρίου εἴη ἐπὶ σὲ καὶ ἐπὶ τὸν σύζυγόν σου!»

Ὁ Βαρούλλης ἐτελείετο.

— Τώρα ὑπόγραφε: Β. Κ.

— Εἰμπορὶ νὰ ζητήσῃ ἐξήγησιν ἀπὸ
τὴν Μεγαλειότητά σας;

— Β. α. ρ. ὁ λ. τ. ε. Κ. ο. μ. κ. ε. ε. ἀ-
πεκρίθη ὁ αὐτοκράτωρ... ἀλλὰ, προσέθε-
κε μετὰ λεπτοῦ μειδίσματος, εἰμπορεῖ τις
νὰ θέλῃ, νὰ θεωρήσῃ τὸ Β. ὡς τὸ ἀρχικόν
γράμμα ὀνόματος μουσικικοῦ τερουμένου, καὶ
τὸ Κ. εἰμπορεῖ νὰ ἐξηγηθῇ ὡς σημάδιον
Κ. α. ρ. ε. ν. α. λ. ο. ε.

Γελῶν ἐγραψεν τὰ γράμματα ὁ Βαρού-
λλης εἰς τὸ τέλος τοῦ φύλλου, ὁ δὲ αὐτο-
κράτωρ ἐκλίετο τὴν θήκην ἵνα ἀποστείλῃ
αὐτὴν διὰ τινος πράκτορος τῆς μουσικῆς
ἀστυνομίας εἰς τὴν κήρην τοῦ κύρ Λευκοῦ.

— Εἰδούρετε, Μεγαλειότης, εἶπεν ὁ
Βαρούλλης σοβαρῶς καὶ μελαγχολικῶς, ὅτι
μετὰ ἐξήγησιν ἀπῆλθε, ὁ ὅποιος ἐκλόκευσε
πολὺ τὴν φιλαυτίαν μου;

— Πῶς τοῦτο; ἠρώτησεν ὁ αὐτοκρά-
τωρ.

— Εἶχα πιστεύσει, εἶπε μετ' ὀλίγον ὁ Βα-
ρούλλης, ὅτι ὁ ἡθοποιὸς εἰμπορεῖ διὰ
τῆς τέχνης του νὰ ἀποκτήσῃ τὸν σεβασ-
μόν, ὅτε νὰ δύναται νὰ προσεγγίσῃ τὴν
εὐτυχίαν εἰς ἄλλους... ἀλλὰ ἦτον ἀπίστη
τῆς φαντασίας μου.

— Θεωρεῖς λοιπὸν διὰ τίποτε τὸ ὅτι
κόμηντες ἐμὲ νὰ γελῶ — ἐμὲ, πρὸς τοῦ ὅ-
ποιου ὁ κόσμος τρέμει, εἶπεν ὁ Ναπολέων
ὑπερηφάνως.

— Ἀ! συγγνώμη, Μεγαλειότης, εἶ-
πεν ὁ Βαρούλλης, ἀπαχόμενος τὴν χεῖρα

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΝ ΠΥΡΚΑΙΑ ΚΑΙ ΖΗΜΙΑΙ

Από το Τσουλκουλ της Αυστραλίας μας γράφουν ότι μεγάλη πυρκαϊά έκαυσε εις την άνωτέρω πόλιν άπεσφρωσαν εις τας εις όλην καταστροφήν, προξενήσασα ζημιάν άνω των 60.000 άγγλικών λιρών. Δύο εκ των καταστραφέντων τούτων άνθρώπων εις τούς άδελφούς Νικόλαον και Πατριώτην Χαράλ. Φλάσκον, εκ Κυθήρων, των όποίων αι ζημιαί υπερβαίνουν τας 6.000 άγγλικών λιρών.

Αξέπαινος τυγχάνει ο κ. Νικόλαος Φλάσκας, όστις εκ των πρώτων χωρίς να χάσει καρδόν, άνήγειρεν άμέσως νέον κολάστημα, εκ των καλυπνύων του έσπασμένου, ήτοι ζαχαροπλαστεϊόν και έστιατόριον μετά παραρτήματος φάρμακων, άνήγειρον εις τούς άδελφούς Φλάσκας. Ο κ. Πατριώτης Φλάσκας δέν εύρίσκει εις την Αυστραλίαν κατά την γεννημένην καταστροφήν, διότι πρό έτος είχαν άναχωρήσει δια τήν Κύθρον, όπου και παραμένει άκόμη, νοσηλεύων την διζα Μαρούλαν Θεοδωρακίαν εκ Ποταμού.

ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟΝ ΛΟΓΟΘΕΤΙΑΝΙΚΟΝ

Ο εν Ουάσινγκτον της Αυστραλίας εγκατεστημένος Γεώργιος Π. Κατσούλης δι' έπιστολής του προς την «Φωνήν» παρακαλεί τούς συγχωριανούς του να διενεργήσουν έργον εις τήν έξωτερικόν και εις τήν έσωτερικόν της νήσου δια την άνάγειρσιν σχολείου εις Λογοθετιανίαν, διότι τού κτήριον, τό όποιον χρησιμοποιοιται σήμερον ως σχολείον είνε έτοιμόρροπον.

Η έκκλησις του φιλοπατρίδος Κατσούλη έχει ως εξής :

«Αγαπῶντες πατριώται και συγχωριανοί, Κοσμοσυνηριώτες, Κατσουλιάνοι, Λογοθετιανοί, Χριστοφοριανοί, Λιανιανοί και Κομινιανοί ! Τό σχολείον μας πού έμάλθαμε τά ιερά και πατριακά μας γράμματα είνε εις άβυσσον καταστάνον. Κινδυνεύει να πέση και να πλακώση μαθητάς και μαθητρίδας. Ας πούν βουλευτάδες. Τί περιμένονμεν ; Τό σχολείον αυτό ήτο σπήτι του Καλογερίτη Μουλού και ήγερσθη δια σχολείον. Τό ανέκρινεν ο άειμνήστος Θεόδωρος Μανωλάτος πρό 45 έτών. Τώρα όμως είνε έτοιμόρροπον και ή θέσις του δέν είνε κατάλληλος. Τά άρχαία σχολεία ιδρύοντα εις τό καλύτερον και υγιεινότερον μέρος.

«Είνε έπείγουσα άνάγκη, να κάμωμεν ένα σχολείον καλό και μεγάλο δια τήν άγύριαι και τήν κορίτσια. Είνε προσβολή μας να μην έχωμεν σχολείον.

«Ακούον, άγαπῶντες μου φίλοι, έμπρός όλοι, μικροί και μεγάλοι, γέροντες και παιδιά, να συνεστέρητε από όλα τή μέρι έσωτερικόν και έξωτερικόν και τας συνεστροφάς σας να αποστέλλετε εις την Κοινότητα Λογοθετιανικήν, εν τή Αυστραλίαι εις τόν Γεώργιον Π. Κατσούλην, εν Αμερικῇ και άλλαις να συστήσῃ προς τούτο έπιτροπήν. Όλοι πρέπει να συνεστέρησιν τόν όβολόν των και τό σχολείον, τό όποιον θα ιδρυθῇ, θα μένη ζώνον εις τήν διάθεσιν της κοινότητας Λογοθετιανικήν και τών χρησιμοποιοιτάς δια την εκπαιδευσιν τών τέκνων μας.»

ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΕΙΣ ΜΥΤΑΤΑ

Η έκκλησιολογική έπιτροπή του ναού Μυτατών μας άπέστειλε προς δημοσίωσιν την κατωτέρω εύχαριστήριον έπιστολήν της :

«Η ύπογεγραμμένη έπιτροπή του εν Μυτάτα ένοικίου ναού, καθήκον και ύποχρέωσιν θεωρεί, όπως και δημοσίαι και διά των στήλων της φίλης εφημερίδος «Φωνή των Κυθήρων» έκφραση και διαδήλωσι τας εύχαριστίας και εύγνωμοσύνης της προς άπαντας τούς ευεργέτας, δωρητάς και συνδρομητάς του ιεροῦ τούτου καθιδρύματος. Πρός πληρόστέραν δε διατάξιν και διά την επί τή πανηγυρικώτερον διαδήλωσιν τών αισθημάτων μας τούτων προς τούς εν τή ξένη θινόντας άγαπητούς συμπολίτας και κατά γενικήν των κατοίκων άποφασισιν, την 27ην α. μηνός, Κυριακήν της Συναγωγασανήσεως, πανηγυρικῇ μετ' άπολαύσεως διεξήλθη έορτή.

Κατ' αὐτήν ο αιδεσιμότατος Αντώνιος Σκλάβος, εκ των μάλλον εύπαιδευτών της νήσου λεγόντων, εν προφανεί συνηνέσθη και δεδικασμένην ύποχρέωσιν δια τή έκτέλεσιν και διακυβέρνησιν ταύτη του λαοικονομικού έφεσθ' όσον δια τήν περυσινήν διανοίαν του μεστόν έννομόν λόγον, έκφράσας έπαιμους εκ του ιεροῦ της έκκλησίας δημάτας την έαυτού και τών λοιπών κατοίκων άδιδον εύγνωμοσύνην και εύχρηστίαν εν τέλει αὐτοῖς τή βέλστα.

Είτα ο διδάσκαλος του χωρίου μας, άγ' οδ δι' όλίγων έπείξε τό ένγκωμιον και έξηρε τας άρετάς και πράξεις τών εν τή ξένη τιμώντων τήν «Ελληνικόν όνομα συγχωριών μας, έντόνισεν ότι αι ταύται πράξεις δέν πρέπει να μένωσιν εν κρυπτῷ και να διάγουν εν μυστικῇ, αλλά τούτων και να κηρύσσονται και να διασπαίζονται και προς ήλικήν Ικανοποίησιν τών ευεργετούντων, αλλά και δια παύδαγμα και προς μίμνησιν.

Μετ' άρκας τιμῆς και ύπολήψεως
«Η Έπιτροπή
Μηνάς Τ. Σκλάβος, Αντώνιος Σκλάβος, (συνεργάται), Νικόλαος Β. Ποντίας

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Η τιμιότης είνε βάση του χαρακτήρος του αληθούς έννομος άνθρώπου.

Οι κοινωνικοί νόμοι όμοιάζουν τή ένδομια-τά μας στενοχωρόν, αλλά και μας προσμύλλουσιν.

Η μεταίεσις είνε ο άφρός της φιλοδοξίας.

ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑ ΑΝΤΙΚΥΘΗΡΩΝ

Ανετέθη και πάλιν ή έξυπνότησις της άγόνου γραμμής Πελοποννήσου συμπεριλαμβανομένου και του Καμαλίου δια προσεγγίσεως άπαξ του μηνός καθώς και της γραμμής Αντικυθήρων εις την άεροπολικήν εταιρίαν Ιωάν. Δυνούρη τή συμπαράξει μετά της εταιρίας «Αδελφών Χαντζηκων» σταντῇ δια τών άεροπλοίων «Μαρί-ας» και «Δανάης», άντι άποζημιώσεως εκ δαρχμῶν 800,000 έτησίως.

ΚΥΘΗΡΑΙΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Η ΣΑΡΔΕΛΛΑ ΣΤΟ ΚΛΟΥΒΙ

Είνε πιστόνιστον ότι οι Τσιριγῶται άρέσκονται να προσαγορεύονται μεταξῷ των «Τσιριγῶται». Δέν είνε έπίσης άγνωστος ή παροιμία, κατά την όποίαν οι «Τσιριγῶται» έβαλαν την σαρδέλλα στο κλουβί να κλειθῇ.

Σχετικῶς με την παροιμίαν αὐτήν, της όποιος ή προέλευσις δέν είνε ίσως γνωστή ούτε εις αὐτούς τούς Κυθηρίους, ανέκαλι-φθη πρό τινος χρόνου μεταξύ τών διαφόρων σημειωμάτων του άποδοθέντος άλλοτε πολιτευτοῦ Νικόλαου Δελακοφιά μικρόν σημείωμα γραμμένον τό έτος 1859 υπό τινος δνόμου Καλῆσι και περιέχον τό εξής λίαν διαφωτιστικόν ανέκδοτον :

Κατά τό έτος 1859, την νήσον Κυθήρα έπεσκέψθη, λόγω ύποχρεωτικής περιοδείας, άντιπρόσωπος του εν Κερκίρα έδρευόντος τότε «Αγγλου Αριστοῦ, όστις άποδίδουσι εις τήν Καψάλη ήρχισε την περιουσίαν του άνα την νήσον. Κατά την μεσημέριαν ο «Αγγλος» έπισκέπτης έφίλοξενήθη εις την οικίαν του προχόντου (όνομα καταστραμμένον) εις τή Μυτάτα, όπου τῷ παρατέθη και γεύμα. Ο προχόν, εκτός της όντιας πού έσφαξε προς τιμήν του ξένου, είχε και φρέσκας μαριδες τηγανισμένες και χροία βραστά, τά όποια παρουσάσεν όλα σάν τότε εν χρῆσει σφάν, όλοι δε έκάθισαν τριγύρω.

«Η γάτα του σπητιού, όπως συμβαίνει συνήθως, έληίσιασε κοντά στο τραπέζι, όποτε ο Μιλόδης με τό ληρόν του παρουσάσε μίαν μαριδάν προς την γάτα και την άναγκάσεν. Η γάτα, φυσικά, για να άρπάξῃ τό φάγι, σηκωνότανε όρθία και έσπάλττει προς τό ληρόν. Ο Μιλόδης, γελώντας, λέγει τότε :

— Βλέπετε, έμεις στην Αγγλία μαθαίνομε τή γάτα μας χορῷ ! !

— Μα, Μιλόδης, ήτοι : τῷ άπαντί ο εύφυής χορικός, ο όποιος άντελίζει άμέσως τό παγινίδι του Μιλόδου και έναρπάζη να τῷ τό άνταστροφόν.

Ο Μιλόδης, άκούσας περὶ τήν νήσον, έπέρασε και πάλιν από τή Μυτάτα δια να κατεβῇ εις τόν λιμένα καίνουργήσῃ. Τότε ο προχόν, μετ' όχιόν, μετά τό γεύμα, τό όποιον και πάλιν προσέφερεν εις τόν ξένον, άποστάνθεις προς τόν Μιλόδον λέγει :

— Δέν βγαίνω, Μιλόδης, έξω, ν' απολαύσωμε λίγο την φώνη και να ιδῶτε τή δ. ποσοφία δένδρα, πού έχωμε, και να γενθῇ κανένα σῖκα από τή σκαίσι μας :

Ο Μιλόδης έδεδῆν εύχαριστίαν τήν πρό-τσιν και έξηλθον εις τή περίεξ οικίαν. Όταν πλέον είχαν πληρώσει τά συνοδενδρα και ο Μιλόδης έθαύμαζε τά όρτια σῖκα, βλέπει έξωφρα κρυμμένον εις τόν κλώνον μιας σκῆς ένα καλαμώπλεκτον κλωβόν και έντός αὐτοῦ μέσα σαρδέλλαι πατωμένην και τεντωμένην επάνω εις ένα λεπτό καλῶν και εις τό στόμα της σαρδέλλας δεμένον ένα τζιντζικα, ο όποιος έκλειόσθαι.

Ο Μιλόδης, έκστατικός άποτίναται προς τόν εύφυή χορικό :

— Τί είνε αὐτό πού κλειθῆναι στο κλουβί ;

— Η σαρδέλλα, Μιλόδης, τῷ άπαντί ο Κυθηρίος.

— Περιεργο ! λέγει ο Μιλόδης, κατέβα-σε τό κάτω.

Ο χορικός εύχαριστῶς κατέβη τό κλου-βί και τό έβλεπον τόν Μιλόδον. Ο δεύτερος δταν ελθεν έπ' έτραγουδῶσεν ο τζιντζικας, πού ήτο δεμένος στο στόμα της ταρχει-μένης σαρδέλλας και όχι ή σαρδέλλα, λέγει εις τόν προχόντα τών Μυτατών.

— Μα δέν κλειθῆναι ή σαρδέλλα, αλλά ο τζιντζικας ! ! !

— Ε, Μιλόδης, άπαντά ο προχόν, όταν ή γάτα δι' χορείαν χορεύει τή ψωροκάστα, τότε ! ! και ή σαρδέλλα θα κλειθῇ χορεύ-τόν τζιντζικα ! !

Και έτσι ο εύφυής Κυθηρίος χορικός έ-πληρώσεν τόν Μιλόδον με τό ίδιον νόημα.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Τό Διοικητικόν Συμβούλιον της Κυθ-ραϊκής «Αδελφότητος Πειραιώς» —Αθ-ηνών άνακοινῇ προς άπαντας τούς συμπο-λίτας μας ότι : προς έκδήλωσιν τών αίσθη-μάτων λατρείας προς την Προστάτιδα της νήσου μας Μυρετιδιώτισσαν και σύσφρηξιν τών πατριωτικῶν βραμῶν και σχέσεων, ά-περσῖται τήν διοργάνωσιν έκδρομῆς εις τήν Μονήν τών Μυρετιδίων δια τήν 15ην Αύ-γούστου 1927. Παρακαλεί όθεν τούς έπι-θυμούντας όπως συμμετάσχουν εις τήν ήνα δηλώσῃ τούτο ένκαίρως, οι εν Πει-ραιῇ μὲν διαμένοντες εις τό γραφεϊόν του Α. Προέδρου (Μεραμυλίου 25), οι εν Αθῆναις δέ εις τό κατάστημα τών κ. κ. «Αδελφῶν Αρών» (όδός Αγίου Μάρκου αριθ. 21), καθόσον επί τή βάσει των τοι-ούτων δηλώσεων θέλουν κενωσῇ και τό άεροπλοϊον έπαρ' προς τούτο θα νυλωθῇ και αι λοιπαί λεπτομέρειαι αἰτίνας θέλουν συντελέσει επί τήν μεγαλύτεραν ταύτης έ-πιτυχίαν.

Ο Πρόεδρος

ΔΙΟΝ. ΠΕΤΡΟΚΕΙΛΟΣ

Ο Γραμματεὺς

ΣΤΑΜ. Π. ΚΑΦΑΛΗΣ

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Η ΟΔΟΣ ΔΙΑΚΟΦΤΙΟΥ-ΚΥΘΗΡΩΝ ΑΝΑΓΚΑΙΑΙ ΕΞΗΓΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Η Έπιτροπή Κυθήρων όδου Διακοφτίου Κυθήρων γνωστο-ποιεί ότι δέν κατώρθωσε να πραγ-ματοποιήσῃ την άπόφασιν της πε-ρί καθόδου εις Κυθήρα δια τήν έ-ναρξιν της κατασκευῆς της όδοῦ, προσκόψασα εις τεχνικά και τυπι-κά έμπόδια, άτινα δέν ήτο βεβαί-ως δυνατόν να προλθῇ.

Αναλῶν τῷ σχεδιαγράμμω του χαραχθέντος ήτοι τμήματος, επί τή βάσει του όποιου γενήσεται ή κα-τασκευή, παρ' όλην τήν καταδύ-θεισαν παρά τών κ. κ. μηχανικών προσπαθειών, δέν κατέστη δυνα-τόν να άποπερατωθῇ τελείως. Εξ άλλου, καθυστερεῖ, λόγω τών έ-ορτῶν, ή κοινοποίησις, παρ' της Νομαρχίας, Αργολοκορινθίας, της άγκυρώσεως της πρὸ του πέ-ρα-τος τών έρῶνών ενάρξεως της κα-τασκευῆς. Επείσης καθίσταται έ-π' άναγκῆς όπως μετ' της Έπιτρο-πῆς κατέλθωσιν εις Κυθήρα και οι μηχανικοί, καθόσον πλεῖστοι εκ τών τοποθετηθέντων κατά τήν χε-ρῶν πασάβων έχουσιν άναρρη-θῇ, ούτω δέ καθίσταται δυσχερῆς

ή κατασκευή της όδοῦ και είναι άνδεχόμενον να γεννηθῶσι περε-ξηγήσεις και παράπονα κατά τήν έκ τών κ. κ. μηχανικών διελεύσιν της ό-δοῦ, εις α μέρῃ οι έργοι ήτοι δέν θα είναι δυνατόν να όδηγηθῶσιν εκ τών επί τούτω τοποθετηθέντων σημείων.

Η Έπιτροπή, ένα φανῇ συνε-πῆς προς τήν άνατεθείσαν αὐτῇ υπό τών συμπολιτῶν της έντολήν, άναρῇ συντόμως δια τήν τακτι-κήν των τῶν άνω κωλυμάτων ως και πάντων τῶν κατά Νόμον άπαιτούμενων τυπικῶν στοιχείων, έκτελεστέα δέ είνε λίαν συντόμως θα είναι εις θέσιν να άνακοινώσῃ εύχάριστα άποτελέσματα και θα έξη τήν εὐτυχίαν να κατέλθῃ εις Κυθήρα και προδῇ εις τήν τῶσον άναγωνίως άναμενόμενην έναρξιν της κατασκευῆς του μεγάλου τού-του κοινοφελούς έργου, ύποδινη-θουμένη πρὸς τούτο και υπό του Προέδρου αὐτῆς κ. Παν. Τσι-ταλίκου, όστις, άναχωρήσας ήδη εἰς Αυστραλίαν, άρκενῶνται μετ' ο-λέγας ήμέρας.

Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΩΝ ΣΩΜΑΤΕΙΩΝ ΜΑΣ ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ ΤΟΥ ΚΥΘΕΡΑΪΚΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

Τήν 10ην παρελθόντος μηνός Μαρτίου

έγένετο εν Αθῆναις ή δεύτερα τακτική Γεν. Συνέλευσις τών Μελῶν του Κυθ-ραϊκού Συνδέσμου Αθῶνων προς τόν σκοπόν της τροποποιήσεως άρθρων τινῶν του καταστατικού συμφώνως προς άπο-φασιν ληφθεῖσαν κατά τήν προηγουμένην Γεν. Συνέλευσιν.

Εισηγητής της τροποποιήσεως του Κα-ταστατικού ήτο ο κ. Γεώργιος Στρατη-γός δικηγόρος.

Μετά διαφόρους συζητήσεις έγένετο άποδοτική υπό της Γενικής Συνελεύσεως αι άκόλουθοι ουσιώδεις τροποποιήσεις : 1ον) Μειούται τό δικαίωμα έγγραφῆς τών Μελῶν από 20 εις 10 κα-ταριθμόμενον έφ' άπαξ. Επείσης ή έτησία συνδρομή από 60 εις 25.

2ον) Αύξάνεται ο αριθμός τών Μελῶν του Α. Συμβουλίου από 9 εις 11.

3ον) Έκτός του Γενικού Γραμματέως δημιουργείται και θέσις Ειδικού Γραμ-ματέως.

4ον) Η Γενική Συνέλευσις έκλέγει κατά διετίαν τό Α. Συμβούλιον, ύπερ δια μυστικής ψηφοφορίας έκλέγει μεταξύ τών μελῶν αὐτοῦ, τόν Πρόεδρον, τόν Αντι-πρόεδρον, τόν Γενικόν Γραμματέα, τόν Ειδικόν Γραμματέα και τόν Ταμίαν αὐτοῦ.

5ον) Αύξάνεται ή άμοιβή του εισπρά-κτορος του Συνδέσμου από 10 ο/ο εις 20 ο/ο επί τῶν εισπραττομένων συνδρο-μῶν τών Μελῶν.

6ον) Απαγορεύεται άπολύτως ή άνα-μῆσις του Συνδέσμου εις πολιτικά ζητή-ματα, ός και πάσα πολιτική φύσεως συ-ζήτησις κατά τας συνεδριάσεις του Α. Συμβουλίου και τας γενικάς Συνελεύ-σεις.

Επείσης άπαγορεύεται εις τή Μελί του Α. Συμβουλίου να δημοσιωγραφῶσιν υπό τήν κυανίνη των ιδιοιτητα άνευ άδείας του Α. Συμβουλίου και τέλος

7ον) Έν περιπτώσει διαλύσεως του Συνδέσμου ή εναπομένονσα περιουσία

ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

Η άναγνωσθῆσα έκθεσις προς τήν Γεν. Συνέλευσιν του Κυθηραϊκού Συνδέσμου Αθῶ-νών έχει ως εξής :

Κύριοι, Συμβούλι τῷ άρθρῳ 11 του Καταστατικού του ήμετέρου Συνδέσμου έκείλομεν ήμεις προς πληροτέραν της έννομιαν Γενικής Σ. συνέλευσιν τών τακτικῶν μελῶν αὐτοῦ και ίνα λογοδοτήσωμεν επί τῶν πεπραγμένων αὐ-τῆς της Ιανουαρίου μέχρι της 31ης Δεκεμ-βρίου 1926, και έπαλάμεν υπό τήν ήμετέ-ραν έγκρισιν τῶν Ισολογισμῶν της αὐτῆς χρονικής περιόδου.

Ο έπαλάμενος Ισολογισμός παρέχει ή-μῖν τή άπαιτούμενη σταχεία, τά άφορῶντα τήν οικονομικήν διαχείρισιν μας κατά τό ή-ξαν έτος.

ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ

Τῆς χρήσεως από της Ιανουαρίου μέχρι 31ης Δεκεμβρίου 1926		ΠΑΝΗΡΩΜΑΙ	
ΕΙΣΠΡΑΞΕΙΣ	Δρ. Λ.	Δρ. Λ.	Δρ. Λ.
Υπόλοιπον παρελθούσης χρο-νίας	555.05	Έξοδα και άποζημιώσεις εί-πρακτορος	611.80
Συνδρομαί εισπραχθείσαι	4.510.—	Βοηθήματα εις δεινοπαθόν-τας συμπολίτας μας	725.—
Περίσσεια εισπραξέων χρο-νισ περιόδου 1925	21.287.80	Έντοκος κατάθεσις παρά τῇ Τραπέζῃ Αθῶν	26.279.60
Τόκοι καταθέσεων και τοκο-μερίδια διολογίων	1.979.61	Αντίμισμον μῆς διολογίας του «Αναγκ. Δανείου 1926	95.—
Περίσσεια έορτής Συνδέ-σμου	150.—	Υπόλοιπον εις Νέον	722.05
	28.488.45		28.488.45
Περιοδία του Συνδέσμου κατά τήν 31 Δεκεμβρίου 1926			
Μετρητά εν τῷ Ταμείῳ	Δρ. 722.05	Έκτοκος κατάθεσις παρά τῇ Τραπέζῃ Αθῶν	39.714.—
Έκτοκος κατάθεσις παρά τῇ Τραπέζῃ Αθῶν	800.000.000, 1926	Αντίμισμον 25 «Όμιλ. Δανείου τῶν	5.450.—
Αντίμισμον 25 «Όμιλ. Δανείου τῶν	1.600.000.000, 1922	» 25	2.850.—
» 25	1.850.000.000, 1926	» 1	95.—
			Δρ. 48.861.05

ΑΠΟ ΤΑ ΦΛΕΓΟΝΤΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ ΚΙΝΔΥΝΟΣ ΝΑΟΥ

Η ένοριακή έπιτροπή του ναού της «Ι-ε κοθολῆς» της «Φωνῆς» ή διακομίσθη-σε πούσιν προς τούς άπανταχού Κυθηρίους τήν έκδήλωσιν θερμῇν έκκλησιν ύπερτίεσι-σκυῆς του ναού, όστις κινδυνεύει να κα-ταρρεύσῃ.

Πρός τούς άπανταχού άγαπητούς ήμῶν συμπολίτας,

Πρό 18 έτών έπραγματοποιήθη, ο πόθος όλων μας να άποκτήσωμεν Ναόν μεγαλό-πρεπῇ, Ναόν στολίζοντα τήν πατρίδα μας.

Η εύχνη, ή άγάπη προς τόν τόπον και ο σεβασμός προς τήν Θρησκείαν παρε-κίνησαν τούς εύσεβείς κατοίκους Ποταμού και δια κοινῶν έράνων οι έντός και έκτός της νήσου Ποταμίται, πρωτοστατούντες τῷ άειμνήστῳ Επισκόπῳ Κυθήρων Εδωμόν, άνήγειραν τήν «Πατριώτισσαν».

Η Πατριώτισσα είναι συνδεμένη με τόν Ποταμόν τῶσον ώστε ο Ποταμός δέν δύναται να νοηθῇ άντε της Πατριώτισσας. Είναι γνωστός αι θυσίαι εις τας όποιαις ύ-πεβλήθησαν οι κάτοικοι του Ποταμού δια τόν όρτιόν μας Ναόν. Οι Κυθηριοί οι παν-ταχού διακινδυνεύον δια τήν άγάπῃ των προς τήν Έκκλησίαν και δια τήν φιλεργί-αν των και τήν ευσυνείδησιν των, άνέκα-θεν άνεδείχθησαν πρόθυμοι εις συνδρομήν τούτων έργων τά όποια έξωραίζουσι τόν τόπον και άνανδρύνονται συγχρόνως και ηνικήσι τῆς και σεβασμῷ ήμῶν πῶς έ-κινούσι οι όποιοι έκπέπασαν και συνεστέρη-σαν δια τούτους εύσεβείς και πατριωτι-κούς σκοπούς.

Αλλά τώρα ή Πατριώτισσα ο Ναός μας όστις μας συναθροίζει εις τήν κοινήν προσευχήν, ο Ναός δια τόν όποιον ύπερι-γρηναι μεθα, ο Ναός έκείνος, μέτ' εις τόν όποιον εύρίσκωμεν τήν ψυχὴν μας άνακου-φισιν και από τῶν όποιον τραβήθα πνευ-ματικῶς, ο Ναός όστις κινδυνεύει να κα-ταπέσῃ. Έχει μεγίστην και άβυσσον ά-νάρκην γενικήν έπισκυσίν δια να μή ήλω-μεν ήμῶν τινά τῶν πτωχῶν τῶν πάγκο-σῶν όποιον τῷ μόνον λύπην όλοις προσένησε εις πῦντα, αλλά και θέλει στερεῇ τόν τόπον του Οίκου της Προσευχῆς.

Πρό τούτου καταστάσεως εύρισκόμενοι και μη δύναμενοι λόγω τῶν άλλων πόρων του ναού τούτου να έπληρώσωμε τῶν έπι-σκευῶν αὐτοῦ, αι όποιαί επαναληφόμενοι είνε εἰς τακτικῇ και δέν έπιδέχονται άνε-δοχήν, αναλογίζόμενοι δέ τούς κινδύνους, τούς όποιους ο ναός διατρέχει, αλλά και ο τόπος είνε στερεῇ εἰς τούτους ναού, θα-ωρόμεν καθήκον ήμῶν και ως έπιτρόπων του ναού και ως κατοίκων Ποταμού να ά-πευθώμεν προς τούς α π α ν τ ε ς υ μ ο υ ς α γ α π ῶ τ ῶ ν κα ι ν α κατεστήσωμεν γνωστήν τήν τοιαύτην του ναού μας κα-τάστασιν και να κ α τ α τ ῃ σ α μ ε ν τ ῇ ν θ ὅ ρ α ν τ ῆ ς ε ὐ σ ε β ὠ δ ο ς κα ι Χ ρ ι σ τ ι α ν ι κ ῆ ς τ ῶ ν κ α ρ δ ι α ς.

Απευθυνόμεθα προς τούς άγαπητούς μας Συμπολίτας, τούς έντός και έκτός του Ποταμού διαμένοντες, τούς άγαπῶ-ντας τήν Πατρίδα μας, όσον και τῶν νῶν μας και αι άφίονοι να κρίνωσι μόνοι ποῖον καθήκον και ποῖαν ύποχρέωσιν έχωμεν ό-λοι άπέναντι του τόπου και του ναού μας και άπέναντι τῶν πατέρων μας, οι όποιοι μας έκληροδότησαν τόν ναόν τούτον. Ας σκεψώμεν όλοι ότι εν περιπτώσει πτώσε-ως του ναού δι' όνόν διπλῶν μεγαλυτέρας θα μάς έπιβαρύνῃ, αλλά και ήλική εὐθύ-νη άπέναντι της Θρησκείας και της συ-νευθῆσεως δια τήν πατριώτην ενδῶ το-ούτω καθήκοντος.

Έκδοτεμεν τήν πραγματικήν ταύτην κατάστασιν του ναού και τήν οικονομικήν άνεπάρκειαν αὐτοῦ, όπως έπισκευασθῇ δι' ίδιον χρημάτων και άφίμεθα εις τήν κρί-σιν και τήν έκτίμησιν τῶν Συμπολιτῶν μας και εἰμεθα βέβαιοι ότι μόνοι των θα έναρξήσωσιν και θα πρῶξωσιν δι' έπιβάλ-λεται όπως επαναφέρωσι τόν ναόν μας εις τήν πρώτην του κατάστασιν.

Η κατάστασις του ναού είνε τοιαύτη, ώστε μάς έπιβάλλεται ως άναγκη να έν-θέσωμεν τά άνωτέρω και να φωνάξωμεν εις αἰετ' άγαπητοῦ μας Συμπολίτην.

Ναός μας Πατριώτισσα κινδυνεύει ! !

Εν Ποταμῷ τῇ 31η Μαρτίου 1927.

Η ένοριακή έπιτροπή

Κυριάκος Χλαμπίας, οικονομός, Γεώργιος Ανδ. Κορωνάιος, Στυλιανός Έμμ. Θεο-δωρακῆς

ΝΕΟΝ ΣΧΟΛΙΚΟΝ ΜΕΓΑΡΟΝ

Μετά χαρῆς έκληροδοτήθη ο λαός της Ποταμῶν δι' ο πάντες πρόθυμοι εις φιλανθρωπικά έργα μέγας πατρι-ώτης κ. Εδω. Αγαβῆς άποφάσας όπως δα' έξόδον του προβῇ εις τήν 15ην αὐτοῦ νῆον μαγνῶν εν Ποταμῷ, δ' τῷ θα χρησιμοποιοθῇ δια τήν στέ-γασιν τῶν μαθητῶν του «Ελληνικοῦ σχολείου».